

Vzpomínka na MUDr. Zdeňka Bystřického, CSc.

Narodil se 17. října 1932 v Brně a s tímto městem byl až na krátké období spojen po celý život. Patřil ke generaci, která v dětství zažila jen chvíli svobodu. Dospívání, vzdělávání a prakticky celý profesní život prožil nejprve za Protektorátu, poté za komunistické diktatury a v neposlední řadě po krátkém nadechnutí v dusivé atmosféře normalizace.

Promoval na Lékařské fakultě University Jana Evangelisty Purkyně, nyní opět Masarykově univerzitě, v oboru všeobecného lékařství. Po promoci nastoupil v rámci systému umístěnek v nemocnici v Humpolci. Začátky – alespoň dle jeho vyprávění byly nelehké. Pracoval tam, kde zrovna byla potřeba, kde někdo chyběl – dětské oddělení, chirurgie, interna. Jeho žena v té době dostala umístěнку do Rožnova pod Radhoštěm, kde pracovala jako zubní lékařka. Snažili se dostat blíže k sobě, vídali se totiž jen o volných nedělích či svátcích, neboť soboty byly pracovní. Jeho žena se dostala do Brna po zaměstnání v Kroměříži. On přijal místo asistenta na Patologicko-anatomickém ústavu Fakultní nemocnice U svaté Anny v Brně, vedeném osvětleným přednostou prof. MUDr. Jaroslavem Švejdou, Dr.Sc., který mu slíbil, že jakmile se v Brně uvolní chirurgické místo, nebude jeho odchodu bránit. Toto období MUDr. Bystřický nepovažoval za ztracené. V pozdější době, kdy již působil v Úrazové nemocnici v Brně, ve které pracoval po většinu svého profesního života, mu zkušenosti z tohoto období pomáhaly v jeho klinické praxi. Nejdříve ve vysněné chirurgické, ale i později v oboru anesteziologie a intenzivní medicíny. Vytoužené práce chirurga se musel kvůli onemocnění kůže na rukou vzdát, ale obor anesteziologie a resuscitace se mu nestal vnucenou oblastí, ale oborem, který si oblíbil – zejména práci v intenzivně medicínské části. Brněnská Úrazová nemocnice, která byla svého druhu jedinou v tehdejší Československu, měla velkou spádovou oblast a byla prakticky jediným místem na Jižní Moravě, kde byla v té době komplexně ošetřována polytraumata. V roce 1954 vznikl v Úrazové nemocnici Výzkumný ústav traumatologický, kde součástí každodenní klinické práce byl kromě péče o nemocné s poraněními a pacienty s následky po traumatech i rehabilitace a medicínský výzkum. MUDr. Zdeněk Bystřický se na výzkumu podílel, ale více však tíhl k praktické medicíně. Nebyl typickým vědeckým pracovníkem. Chápal také důležitost vzdělaných sester a záchranářů v ošetřování poraněných. Proto také začal již v sedmdesátých letech vyučovat v tehdejší Ústavu pro další vzdělávání středních zdravotnických pracovníků, paralele k tehdejšímu Institutu pro další vzdělávání lékařů a farmaceutů Praze. Zde se podílel na specializovaném pomaturitním vzdělávání nejen v oboru anesteziologie a intenzivní medicíny, ale i v oblasti přednemocniční péče. Jím napsaná útlá knížka Neodkladná péče v traumatologii, do které pod jeho vedením kreslil obrázky tchán, se stala „kuchařkou“ nejen pro záchranáře, ale i mnohé chirurgy, traumatology a anesteziology.

Od osmdesátých let působil v Úrazové nemocnici jako primář oddělení ARO až do roku 1990, kdy odešel na post ředitele Ústavu pro další vzdělávání středních zdravotnických pracovníků, kde působil až do svého odchodu do důchodu v roce 1994.

I v důchodu se nemohl od akutní medicíny odpoutat a po několik roků byl jedním z mnoha lékařů, kteří pomáhali zajišťovat lékařský provoz při závodech na trati brněnské Velké ceny.

Místem, kde trávil zasloužený odpočinek se svojí ženou i vnuky se mu stala chalupa v Kameničkách na Vysočině, která jej okouzila stejně jako kdysi Antonína Slavíčka.

Zemřel v požehnaném věku, doma, obklopen svými dětmi i vnuky.